

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

Xat realitzat el 10 de desembre de 2008

Convidada: Sònia Gómez Vicente

Rubén: bon dia catalunya

soniagomezvicente: bon dia spain

Sergi: bon dia càdiz

Sergi: ahir vaig preparar una petita intro per explicar-te el tinglado. la copio:

primer explicar una mica de que va tot això: la veritat és que jo no ho se i crec que el rubén tampoc. pero aquí està la gràcia. fa un temps ens en vem adonar amb el rubén, que teníem una certa sintonia i ens vem plantejar de quedar periòdicament per veure si podem fer alguna cosa. vem començar a quedar i ens posavem a parlar i ens sentíem bé intercanviant opinions. la cosa s'ha anat mantenint fins arribar a aquest xat a 3 amb la idea de seguir. l'objectiu? doncs no en tenim ni idea. només tenim una premisa: fem el que fem, ha de ser còmode i per tant, ens ha de fer sentir bé. i en esta estamos. en general, les nostres xerrades giren entorn a la creació en el sentit mes ampli de la paraula, pero de vegades s'expandeixen i ens en anem a parlar d'altres temes. benvinguts siguin. llavors un parell de dies ens ha passat d'estar xerrant, que aparegués

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

un tema i dir: hostia, per parlar d'això, estaria bé convidar a tal persona i comentar-ho amb ella. una d'aquestes persones ets tu i has aparegut relacionada amb el tema de la intimitat.

si mal no recordo, el tema de la intimitat ha sorgit al parlar de la creació relacionada amb la personalitat. hi ha artistes que tenen una obra basada en ells mateixos, com per exemple la sophie calle, i que la frontera entre el treball/obra i la seva intimitat queda difuminada. d'alguna manera, la intimitat -que per definició és una cosa íntima (com el seu nom indica) d'una sola persona o d'aquesta persona i una altra persona que ella ha escollit- al formar una part d'una obra, queda exposada al món. ens preguntàvem amb el rubén, que passa amb el component íntim, es perd? agafa un altre sentit?, segueix igual?

desde el “egomotion” tu sempre has treballat desde tu, i amb “experiencias con un desconocido” el tema de la intimitat està molt present... no se, vols comentar alguna cosa en concret? o sinó podem començar amb una definició de que és la intimitat per tu i com la veus en relació a una obra que es mostra a un públic...

soniagomezvicente: Em sembla una bona idea parlar de la intimitat, la timidesa i ara em poso, a veure si em faig amb el sistema poc a poc

Llavors, podria ser molt ampli això de parlar de la intimitat, per on puc començar... alguna pregunta concreta? Nois

Sergi: si, pel paper que juga la intimitat en historias con un desconocido

soniagomezvicente: Diguem que seria el punt de partida, el joc, la perversió, la curiositat, el control, dintre de una relació que comença

Rubén: mireu, [aquest és el tros de conversa que teníem el Sergi i jo i que va acabar amb la idea de convidar la sònia per fer-li una pregunta en concret¹:](#)

“quina part de la intimitat que has viscut amb una altra persona et pertany?”

soniagomezvicente: Contesto: La intimitat amb els desconeguts és el punt de partida per a que aquest deixin de ser tan desconeguts i passin a ser una mica + coneguts. La intimitat és la nostra aliada, el nostre refugi, que ens pertany. Aquesta es contrueix en cada moment i ens pertany als dos, és nostra

Sergi: i si un dels dos la vol fer pública?

soniagomezvicente: És la nostra intimitat, la construcció entre nosaltres. Encara que estiguem amb gent o sols, o escrivint un missatge o parlant per tel, sempre està. Moltes vegades és pública, però no sempre ensenyem tot el que fem, seria molt avorrit per al públic. És un procés llarg, que pot durar un any o +. S'instal·la un enganxe entre el client i jo...

Rubén: suposo que el que es refereix el Sergi és que quan algú dels dos vol fer públic una cosa íntima de vegades hi ha conflicte.

¹ <http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/la-intimitat/>

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

el que passa és que suposo que en les experiències amb desconeguts això ho tens controlat perquè ‘imagino que hi ha un acord amb el client, no?

Sergi: si, quan prepares una mostra amb públic decidiu que es mostra i que no?

soniagomezvicente: Siiii, imagino que si. Llavors, pactem junts el que volem ensenyar. És un luxe perquè jo penso el 80% del que m’agradaria fer i el client s’adapta i proposa el que li vol fer.

Sergi: i t’ha aparegut algun conflicte? que tu vulguessis mostrar alguna cosa que al client li fes vergonya, o no vulguès?

soniagomezvicente: No diria que han estat conflictes. A mi m’agrada adaptar-me als clients, però jugo el paper dominant encara que els escolto, però no estariem fent el projecte sense les meves possibilitats, Per a mi és important fer coses/accions etc que em puguin interessar. Per al client les imagino de manera sorpresiva i planera i normalment ells passen bones estones. Si en algun moment hi ha alguna cosa que no els agrada m’ho diuen i pactem... és una relació de plaer, planera

Rubén: El cas d’experiències jo crec que està força blindat contra els conflictes sobre la intimitat, pel que tu expliques. Perquè hi ha un acord amb el client, perquè el client es presenta voluntari al joc i perquè accepta que tu ets la que tens el paper dominant.

D’aquesta manera crec que aconseguixes desactivar molts conflictes que, en altres casos, apareixen quan es tracta d’exhibir qüestions íntimes.

Per exemple, si escrius una cançó sobre un tema amorós, una decepció amorosa, per exemple.

O si escrius un text autobiogràfic sobre relacions entre els teus amics.

O si presentes això en un escenari, qualsevol d’aquests temes.

Sense demanar permís a ningú, vull dir.

Sergi: aquí ens apropem a la relació intimitat-art

és el que deiem de la sophie calle i de “ego motion”

soniagomezvicente: Crec, que el que volen els clients és ser els protagonistes d’una realitat pactada, exposada en públic. Pot ser és una mostra de coratge per a ells, el fet de dir aquí estic jo, sóc únic, com tots vosaltres, i què passa?

Rubén: mira, això de parlar de la intimitat va sortir perquè jo li deia al Sergi que a mi m’encanten els diaris personals, m’agrada la gent que parla de la seva vida íntima en l’art, crec que si la gent no parlés d’això ens perdriem una part super important de la vida.

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

i deia que potser el que a mi m'agradaria és llegir o veure coses sobre la intimitat de la gent que m'envolta però clar, això planteja molts conflictes

posa't en el cas que parlen de tu, per exemple

Sergi: experiencias també es pot veure com un diari d'una relació pactada

soniagomezvicente: Si. No us sembla que la intimitat és molt autèntica? Encara que sigui ficció o no, o estigui en la frontera de la realitat i la ficció. Un binomi de moda en els últims temps

Rubén: Aquest era un altre tema del que parlàvem. Resulta que si parles de temes íntims i canvis els noms i els paisatges i ho pots fer passar per ficció, ja està. Així s'ha construït molta obra. Però si dius noms reals, ui.....

perill, conflicte.

soniagomezvicente: Si, foc que crema. Llavors és el Lecturas, carnaza etc. Amb el Tomàs parlàvem al mapa de la manera de afrontar la intimitat, parlàvem de agafar distància sobre allò que s'explica

Sergi: difícil

soniagomezvicente: Amb humor?

Amb tècnica?

Rubén: A mi em sembla que al damunt d'un escenari o en un llibre o en una cançó a tothom li hauria de ser igual si el que s'explica és real o no, perquè no és rellevant (per mi) si ho és o no. L'important és el que s'explica, el que passa,

Però el problema és que som uns marujos i no podem evitar el morbo de preguntar-nos si és real o no i extreure conseqüències d'això

Però els escenaris haurien de ser com santuaris on es pactés que tot el que es diu allà està fora de tot

com un quiròfan

soniagomezvicente: Per personalitzar i entendre allò que estem veient, perquè no sigui teiatru, que sigui real real, és reality i per tant és + entenedor, + fàcil, + planer + còmode?

Sergi: ara trencaré una llança pel teiatru:

el rubén ja ho sap perquè ho vem parlar. un dels espectacles que més m'ha agardat dels que he vist últimament es "rock and roll" del Tom Stoppard.

soniagomezvicente: Llàstima, no vaig anar. 5cèntims

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

Sergi: ho dic pel text. perquè em va agradar molt. parlava de l'ocupació d'un país - checoslovaquia- i a partir d'unes cartes reals entre el Vaclav Havel i el Milan Kundera exposava diferents maneres de posicionar-se davant d'un regim totalitari.

era real como la vida misma

hi havia una capa superficial de teiatru que, de saque et tirava p'atràs. pero un cop t'acostumaves a passar d'ella, apareixien uns fets, unes relacions i uns posicionaments amb els que et podies sentir identificat, i per tant cuestionar-te a tu mateix.

una mica, com el rodrigo garcia

i a que ens porta tot això? doncs que quan hi ha una veritat de fons, es nota

soniagomezvicente: Sona molt be. Síiiiiii. és la veritat de fons que implica a l'espectador perquè l'nclou, el fa participar? Rodrigo Gracia dona lliçons, a vegades, això fa molt de yuyu, què en penseu?

Sergi: uy sonia, t'has topat amb dos rodriguistas...

soniagomezvicente: Todo bien, només era una opinió que m'estic qüestionant a mi mateixa.

Sergi: no, en serio. de vegades si que dona llicons i , a mi concretament, és quan menys m'agrada. pero si que crec que en general el tio és llest i hi coses com lo de l'escamarlà i els solos (i crec que els seus primers espectacles) que em van agradar

Rubén: A mi no és el que més m'agrada del Rodrigo, quan es posa a donar lliçons, però ara que ho dius, jo em pregunto: dona lliçons?

Sergi: a mi m'ha fet questionar-me alguna vegada.

Rubén: o simplement fa el que fem tothom quan parlem amb els col·legues, que és expressar opinions. Potser l'única diferència és que ell ho traslada als escenaris i sembla que tingui una posició de força i, per tant, dona sermons.

s'hauria de tallar més perquè està a un escenari i semblarà un sermó?

Sergi: a mi els sermons son precisament el que menys m'ha arribat.

soniagomezvicente: Serà una certa actitud de tenir la veritat, la paella pel mànec, la té i està treient molt de profit al ser talent

Rubén: és el que més li critiquem, això dels sermons.

Sergi: aquest es el problema: creure que tens la veritat

soniagomezvicente: És un home extremadament fràgil en la intimitat

Sergi: que curiós no?

Rubén: ja, però si som tant políticament correctes i no ens mullem a l'hora de parlar en públic també és molt ensopit.

jo prefereixo que sigui lliure i que foti sermons, encara que no és el que més m'agrada però que sigui lliure i faci lo que li roti

Sergi: si si rubén, la llibertat per davant de tot. pero també hi ha altres maneres...

soniagomezvicente: Sí, a mojar-se patos. Fins on es pugui, això em sembla molt íntim i personal, també

Rubén: és que és el de sempre: les maneres!

les maneres depenen dels demés, no només de tu

és a dir, si la gent considera que alguna cosa és de mal gust i tu ho saps, procures evitar-ho o donar un rodeig

soniagomezvicente: La lluita i les armes, les maneres depenen d'un i després estan els altres

Rubén: i això també té a veure amb la intimitat i en no demanar permís a ningú per mostrar temes íntims que els afecten.

Sergi: no se si m'he perdut. estem parlant del punt de partida? de la motivació per crear? si és així, la motivació surt d'un mateix, el rodrigo diu que ell veu coses que no li agraden i per això fa espectacles, per donar la seva opinió . pero hi ha altre gent que el seu punt de partida és la intimitat, allò que és important per ells

soniagomezvicente: Síiiiiiiii, és molt terapèutic. Els conflictes són un filón. Sempre hi han conflictes, en totes les trames. Desde Real Fiction de Cuqui Jerez a Rocío Jurado

Conflictes íntims, per això val la pena lluitar, si no estàs muerto

Tampoc cal tenir un discurs polititzat, no?

Sergi: no, per descomtat.

soniagomezvicente: És guanya més pasta?

Sergi: el discurs polititzat només es una opció mes

Rubén: quan sàpiga amb què es guanya pasta t'ho explico, sonia, i anem al 50%

Sergi: jo també ho vull saber!

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

Rubén: la que ha preguntat per la pasta és la sonia, Sergi, tu has tingut molt de temps per fer-ho i només parles de la creació.

soniagomezvicente: Però jo tinc la sensació que té + prestigi perquè parles dels altres, i en certa manera de les intimitats i reivindiques per a tots, llavors ets líder

I la pasta ve sola, estic segura, però jo no tinc aquesta tarannà

Sergi: a mi això cada vegada em fa més por. el tema aquest de la reivindicació per a tots... i rubén, no he parlat de la pasta però també m'interessa. que al 33%?

Rubén: vale, el 33%, perquè em caus bé

Sergi: bueno, primer troba la manera i no et facis tant el xulo

soniagomezvicente: Sergi: la creació és un altre filón, és la metafísica, the balance, a vere. Cal jugar algun joc, no, si a + et forres, (important) sense deixar-te la vida o el fetge, és un bon plan, no?

Rubén: és al revés, Sergi, primer t'has de fer molt el xulo de manera que sembli que tens algo que és la bomba. especules sobre això i després vens fum. crec que va per aquí

soniagomezvicente: No, villano Ramos: Forrarse con el sudor de la frente, sin dejar-se la piel i no robar-le el pan a nadie.

Rubén: això ha sonat molt cristià, m'agrada, estic abraçant de nou la fe cristiana.

el genís, d'hidrogenesse, deia en una entrevista que l'art, segons els antics, havia de ser bell, bo i just (algo així)

Sergi: jo estic amb la sonia, villano ramos

soniagomezvicente: I jo, i jo!!!!!! Ahir vaig pecar i avui tinc fer bondat

Rubén: a veure si us quedareu sense percentatge

jesús estava amb els pecadors, sonia, que no t'enganyin

Sergi: es pot ser una bona persona, encara que sembli impossible

soniagomezvicente: Fem un sopar per parlar de la pasta no em fio de la red, millor no donar tanta info, atenció!!!!!!

Rubén: mare de déu senyor! aquestes converses són la bomba! on hem anat a parar!

soniagomezvicente: JO VULL SER BONA PERSONA!!!!!!!!!!

Sergi: es veritat, segur que els de microsoft estàn gravant aquest xat per robar-nos les idees i continuar forrant-se

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

soniagomezvicente: Ramos/Sergi: Algú vol proposar alguna via?

Sergi: es la conspiració del nuevo orden mundial

sonia: d'escape?

Rubén: que això és google, i són els bons

em conmov que volgueu ser bons

yo me estoy quitando

la gent abusa

Sergi: com els de google

hem de reconduir la conversa com proposava molt assenyadament la sonia

soniagomezvicente: No crec que puguem ser sempre bons

Rubén: jo tampoc

Sergi: ni jo

ni els de google

Rubén: ni lliures

ni justos

bells, sí

vells, també, però més tard

Sergi: bueno, això es discutible

Rubén: en el teu cas, sí

Sergi: lo de bells

soniagomezvicente: Sempre els binomis, bo dolent, femení masculí, lletjos guapos...

Rubén: ja, ja, però no siguis tant injust amb tu mateix

Sergi: el yin i el yan... ja ho deia bruce lee

Rubén: aquí és on volia arribar: a mi m'agradaria mostrar-me com sóc en cada moment

soniagomezvicente: Mireu de pensar sense els binomis, balance

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

Rubén: si vull soltar un sermó pues venga, si vull parlar de mí pues hala, i si vull parlar dels demés, què? doncs també, no?

libertad, libertad, sin ira libertad, hoy no la tenemos pero pronto la habrá.....

soniagomezvicente: Podeu explicar alguna intimitat ara?

Rubén: què capulla! molt bona

Sergi: potser hauríem de coneixer'ns una mica mes....

Rubén: quan vas al teatre no tens perquè conèixer el públic

el Sergi és zelòs de la seva intimitat

jo, a dies

soniagomezvicente: Vale, pot ser, era una idea poc reflexionada

Sergi: pues explica't algo, mister libertad

Rubén: no, li explicaré a la sonia en un xat íntim

Sergi: buuuuu

Rubén: és injust que no vulguis explicar lo teu però sí escoltar el dels altres

no t'agrada parlar de les teves intimitats però sí escoltar les dels demés

això és molt habitual

Sergi: injust? que es just? soc un voyeur

Rubén: exacte, i un marujo

Sergi: no és el mateix ser un marujo significa participar creant mes marro

Rubén: també ho fas, ara que ho dius

soniagomezvicente: Les amigues quedem per explicar-nos intimitats. Un dia et convidaré Sergi. Farem xocolate i parlaremmmmmmmmm entre nosaltres

Sergi: quan vulguis, m'encanta la xocolata

i el rubén també es un marujo

Rubén: no tant com tu

Sergi: no poc

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

soniagomezvicente: També podríem quedar tu i jo en la intimitat i t'explico què li diria a una amiga

Sergi: sense xocolata?

soniagomezvicente: La xocolata és indispensable, tranqui.

Sergi: vale, llavors si

per on anavem?

soniagomezvicente: Ni idea. pero jo tinc ganes de explicar un principi de intimitat amb un nou client, ahir

Rubén: endavant

soniagomezvicente: Vaig anar a un amigo invisible i el regal era jo. El noi em va trucar i em va pereguntar i jo també estava a la festa i jo li vaig dir que no, encara que el tenia a uns tres o quatre metres. Vam parlar uns minuts i vam quedar per a un altre dia. Va ser molt guay vere con parlava i reaccionava al que li deia

Rubén: però què et va preguntar, que li vas respondre que no?

soniagomezvicente: Ell pensava que jo estava a la festa i que ens podíem vere allà. Jo li vaig dir que no hi era. Jo el veia, entre la gent, ell no em podia vere

Rubén: i per què li vas dir que no? prefereixes iniciar els contactes via email?

soniagomezvicente: Si, és això. Per a mi era important que veies primer de què anava tot això. A + el noi no parava de dir que tenia novia. El regal li va fer el creatiu amb el que vaig treballar Experiències

Aquest noi podria ser ser un futur client

Era un regal enverinat? Pot ser, a mi em va agradar molt la idea, encara que pot ser ell no entendrà res, a ver qué pasa...

Sergi: curios i lògic que ho vegi com una intrusió en la relació amb la seva novia

sonia, no creus que a experiències hi ha una exposició a la intimitat del client mes que a la teva i a egomotion era mes la teva persona i per tant, la teva intimitat la que apareixia mes?

soniagomezvicente: Amb Experiències estic interessada en espiar als clients, els seus moviments particularment, m'agrada desxifrar com es mouen, la seva identitat intimitat a través dels seus moviments.

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

A Experiències la exposició del client la desideix ell. El noi de ahir no em podia conèixer sense saber res del projecte, independentment de la seva novia o la seva vida, ahir va rebre un regal que pot desestimar, és bastant ecològic, no?

Sergi: si, no deia tant pensant amb aquest noi. el client es troba en situacions inesperades que tu li prepares, per tant em pregunto si apareixen reaccions espontànies relacionades amb la seva intimitat, . en canvi tu controles la situació o ja saps a lo que vas. en canvi a egomotion era una exposició de tu

soniagomezvicente: Si, imagino que Egomotion va assentar el camí autobiogràfic. En Experiències és millor entendre el projecte com una necessitat. No tothom enten la vida de la mateixa manera...

Sergi: necessitat de relacionar-se? de compartir?

soniagomezvicente: És la curiositat de posar-te a prova? Amb companyia, amb una mentora que es responsabilitza del que passarà

De ser simplement una persona. Una mica com un treball personal amb una excusa artística i per tant + o - segura

Sergi: la pregunta es: que t'ha aportat fins ara a tu sonia gomez persona

soniagomezvicente: Be, com a persona és molt bàsic i important. He estat en situacions íntimes amb homes de molts tipus. He pogut veure i viure situacions pactades i reals i m'he sentit casi sempre bastant a gust. També, M'he deixat portar per els clients.

Sergi: i com acaba el tracte? us despediu i ja està? no us torneu a veure?

soniagomezvicente: Si, ja està. I llavors busco nous desgoneguts per altres vies. I també utilitzo situacions de la meua intimitat per crear material relacionats amb Experiències, és a dir, invento situacions que no han ocorregut o que jo he viscuts amb altres homes. És una reflexió personal sobre el fet de relacionar-me amb el sexe masculí. Coma ara amb vosaltres, per exemple

Sergi: pero es aquesta reflexió teva el que s'exposa al públic?

soniagomezvicente: Si, un resum fet espectacle, amb els elements que ja he utilitaza't en altres espectacles. El Show te una base i després anem posant noves escenes perque encara estic treballant amb altres clients

Rubén: fins quan penses continuar amb aquest projecte? té data de caducitat?

soniagomezvicente: Dues fantasies molt íntimes.

1. Fins que trobi l'home de la meua vida

2. Per a sempre...

Ramos Fäustino
Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat
<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

Serà possible?????

Sergi: per que no?

soniagomezvicente: Hauré de fer classes de català escric fatal...

Rubén: No és possible conciliar els dos punts. Són contradictoris. Però un d'ells sí que és possible.

Sergi: pot trobar a l'home de la seva vida i continuar amb experiències

soniagomezvicente: Sí, jo també crec que els dos són impossibles. Per ara els dos em fan molta gràcia. Pot ser, el primer faria que el segon acabi. Imagino que el temps farà la seva feina

Sergi: o sigui que tot es un gran muntatge per trobar novio?

soniagomezvicente: Nooooo. Pero vaig tenir un novio que no entenia el projecte.

Seria genial la opció que tu dius Sergi, Si el novio enten aquest projecte es que m'anten, no?

Sergi: el que no ho va entendre no es l'home de la teva vida. està clar

de totes maneres m'encanta la idea de fer una peça sobre el fet de buscar i trobar l'home de la teva vida...

seguim amb el tema de la intimitat

soniagomezvicente: Siiiiiiii. M'agrada, és una mica fort, a vegades...

Rubén: t'autocensures amb els temes íntims que exposes, siguin teus o dels demès, sònia?

soniagomezvicente: Siiiiiii. Per ara siiiii. Perque estic descobrint l'artefacte o mecanisme en el projecte. I això és una mica de temps

Sergi: i on poses els límits?

soniagomezvicente: Per ara INTUICIÓN Y JETA

HONESTITAT

Sergi: i t'has trobat algún conflicte?

soniagomezvicente: No, especialment

la gent és molt participativa

Ramos Fäustino
Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat
<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

open minds

Sergi: suposo que el fet d'entrar al joc ja comporta una certa obertura mental no?

soniagomezvicente: Si, si ells entenen el projecte, ja està, així de fácil

Sergi: i els blogs que et semblen?

soniagomezvicente: Genial, salto!!!!!!! Els blogs són diaris que ordenen i orienten i ens monstren als altres, si tens éxit a gran escala, autopublicitat

Sergi: es que es un espai on la gent expressa la seva intimitat, com si fossin un diari. pero el teu blog és bàsicament una agenda. no hi ha cap apartat en la que tu expressis la teva

soniagomezvicente: No perque hi han homes que em controlen amb el blog i com no tinc parella no és plan de ser autosafareix

Sergi: homes? clients vols dir?

soniagomezvicente: No, homes també. És que tot està barreja't. Deveu pensar que estic super obsesionada amb els homes. Ara tinc vergonya

Rubén: no, dona, no

Sergi: si hi ha confiança

Rubén: veus el blog diferent de l'escena?

Sergi: a part del tema homes, es pot parlar d'altres coses al blog

Rubén: els homes no et controlen a l'escenari i sí al blog?

soniagomezvicente: Els homes em controlan als escenaris i als blogs, és tot tan autobiogràfic. Per cert tinc ganes de vere si el noi de ahir ha escrit

Rubén: quina és la diferència per tu entre el blog i l'escenari per a no escriure res personal en el teu blog i sí en l'escenari?

potser que al blog queda tot enregistrat i a l'escenari no?

soniagomezvicente: Siiiiii, es això, i el to, tampoc l'he buscat. A part de ser una agenda

Rubén: què vols dir amb el to? que no has buscat un to al blog?

soniagomezvicente: No crec

soniagomezvicente: Ramos Sergi, al blog no posar coses íntimes perque em vigilen els homes

Rubén: però també et vigilen als escenaris

soniagomezvicente: És molt diferent, el blog és immediat, i les conseqüències també i en prou lios em fico ja

Rubén: jo m'he tret un blog amb pseudònim

soniagomezvicente: Massa feina

Prefeixo sortir a la nit i lligar amb desconeguts

Rubén: el que a mi em flipa és que encara no podem mostrar el que ens doni la gana sense que hi hagi conseqüències

no sé si això arribarà algun dia

perquè hi ha coses que es mostren ara que abans no es podien mostrar

i també crec que les new generations mostren més que la gent de certa edat

s'està perdent cert pudor, però encara hi han tabús

i explicar coses íntimes encara es converteix fàcilment en un problema

a mi m'agradaria poder explicar el que em doni la gana amb llibertat

Sergi: em sembla curiós que un treball com el teu, tan basat en la persona, la intimitat, (no només en les relacions home-dona) i que toques diferents llenguatges dintre del mateix tema. però que no facis servir el blog que precisament es un medi que una gran majoria de gent fa servir per mostrar la seva personalitat i la seva intimitat.

soniagomezvicente: Si tens raó, pot ser hauria de treure-li + partit

Serà una qüestió de temps

Sergi: igual l'home de la teva vida t'està esperant a la red...

soniagomezvicente: T'imagines? Podria ser, és tot tant efímer

Sergi: no, però bromes a part, no et sembla que internet és un medi que es pot considerar com a un canal vàlid per la creació?

una mica, el que han fet els de la porta amb el cicle sobrenatural

soniagomezvicente: Totalment. Siiii, és una eina super estimable

Sergi: però no parlo d'una eina si no d'un fi, internet com a fi

Rubén: con un canal més, un escenari més

Ramos Fäustino

Xat 1: Sònia Gómez i la intimitat

<http://www.tea-tron.com/ramosfaustino/blog/2010/01/12/xat-1-sonia-gomez-i-la-intimitat/>

Sergi: voilà

soniagomezvicente: Sí, és això un canal +

voilà

Anem a dinar

Rubén: t'ho anava a dir.

està molt interessant però tot té un límit

el xat també és efímer

soniagomezvicente: la gana no

Rubén: ei, ha estat un plaer, sonia

gràcies per prestar-te a l'experiment

soniagomezvicente: sí Ramos Sergi: super estrena, gràcies per convidar-me

Sergi: això mateix, gràcies i ha estat un plaer

soniagomezvicente: una abraçada

Rubén: doncs apa! a jalar!

salut!

Sergi: salut!

soniagomezvicente: salut